

УДК 342.9:061.1(477)

Катерина Михайлівна ДОВБАШ,

слухач магістратури факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Оксана Олександрівна ПАНОВА,

доцент кафедри поліцейської діяльності та

публічного адміністрування факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ,

доктор юридичних наук, доцент

ДО ПИТАНЬ СПІЛЬНОГО ПАТРУЛЮВАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ З ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Розвиток нашої країни в умовах суспільно-політичної кризи неможливий без зміни ефективності діяльності правоохоронних органів, що уповноважені вести боротьбу зі злочинністю, запобігати правопорушенням, забезпечувати повсякденний спокій громадян, усувати негативні чинники порушення громадської безпеки.

Для запобігання правопорушенням у публічних місцях на допомогу Національній поліції України залучаються військовослужбовці Національної гвардії України. Відтепер розстановка маршрутів патрулювання проводиться в залежності від кількості вчинених правопорушень в конкретному населеному пункті, або району міста. Патрулі Національної гвардії України залучаються у ті райони міст, де обстановка найбільш криміногенна.

Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 13 Закону України «Про Національну гвардію України» військовослужбовці Нацгвардії України під час залучення до виконання завдань з охорони громадського порядку **мають право** здійснювати превентивні та поліцейські заходи примусу відповідно до Закону України «Про Національну поліцію». Зокрема, у статті 31 Закону України «Про Національну поліцію» передбачений такий перелік превентивних заходів як: перевірка документів особи; опитування особи; поверхнева перевірка і огляд; зупинення транспортного засобу; вимога залишити місце і обмеження доступу до визначеної території;

обмеження пересування особи, транспортного засобу або фактичного володіння річчю; проникнення до житла чи іншого володіння особи; перевірка дотримання вимог дозвольної системи органів внутрішніх справ; застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису; перевірка дотримання обмежень, установлених законом стосовно осіб, які перебувають під адміністративним наглядом, та інших категорій осіб; поліцейське піклування.

Проте, на нашу думку, є деякі проблеми у правовій регламентації діяльності Національної Гвардії України, а також її взаємодії з Національною поліцією під час забезпечення публічної безпеки і порядку. Ці проблеми викликані відсутністю нормативно-правового акта, який би забезпечив прозорі визначення порядку та процедури взаємодії між підрозділами, а також сформулював би завдання та функції кожного, як Національної поліції України, так і Національної гвардії України.

Так, для усунення зазначеної проблеми треба внести зміни до чинного законодавства, відповідно до прийнятих Законів України «Про Національну поліцію» та «Про Національну гвардію України» або створити Інструкції «Про Порядок взаємодії Національної поліції та Національної гвардії України у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку».

Наступною проблемою, що викликає не тільки протиріччя у взаємодії вказаних підрозділів, а й створює прецедент негативного ставлення населення та відчуття безкарності, є відсутність унормованої адміністративно-правової юрисдикції військовослужбовців під час несення служби з забезпечення публічної безпеки та порядку (зокрема, в нормах Кодексу України про адміністративні правопорушення військовослужбовці Національної гвардії України не мають права складати протоколи про адміністративні правопорушення).

Отже, вирішення вказаних проблем сприяє покращенню «клімату» у взаємовідносинах між органами та підрозділами Національної поліції України та Національної гвардії України, та спростить процедурні моменти адміністративно-юрисдикційного характеру.

Одержано 19.11.2019

